

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

I det polemiske vil jeg aldrig kunne måle mig med indenrigsministeren. Det er en indrømmelse, jeg har givet tidligere, og det beviser indenrigsministeren jo igen, når han snakker om mange penge og få penge.

Når vi ser på det, som er aftalegrundlaget, nemlig landet under ét, alle under ét, rammer man så tæt på, at hvis det var en skive, man havde skudt efter, havde man ramt den sorte prik. Men når vi taler om de to berørte og konkrete parter, Vestsjællands Amt og Frederiksberg Kommune, er det forholdsvis mange penge.

Indenrigsministeren mener, at mit indlæg var polemisk. Det var bestemt ikke ment sådan, og jeg synes, indenrigsministeren bør tænke over, at man kun kan forlange en vis kvalitet af andre, hvis man selv er i stand til at levere den. Jeg kan konstatere, at alt det, som indenrigsministeren forlanger af hvert eneste amt og hver eneste kommune, har han i sin egen tid i amtsråd og kommunalbestyrelser aldrig kunne levere – aldrig!

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om gratis receptpligtig medicin og gratis briller til børn og unge under 18 år.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).
(Fremsat 23/10 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen har som bekendt nu været regering i 1 år, så det er måske i virkeligheden lidt forunderligt, at man kun 1 år gammel skal opleve sit første deja-vu. Men det er jo ikke desto mindre situationen her, hvor vi bliver stillet over for et beslutningsforslag, som vi allerede har forholdt os til én gang i regeringens første leveår.

Derfor kommer det næppe heller som nogen stor overraskelse, at regeringen ikke kan støtte den del af forslaget, der pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, som sikrer gratis medicin til børn og unge under 18 år, idet der jo som sagt er tale om en genfremsættelse af et beslutningsforslag, vi forholdt os til i sidste samling.

Kl. 18.00

Det er fortsat regeringens opfattelse, at det dels vil have en række uheldige følger at bevilege gratis receptpligtig medicin til børn og unge under 18 år, dels vil det indebære en uhensigtsmæssig anvendelse af de begrænsede offentlige midler, der er til rådighed til medicin.

Efter beslutningsforslaget skal der ikke alene ydes 100 pct. tilskud til tilskudsberettigede lægemidler til børn, men til alle lægemidler, der er receptpligtige, og som ordineres til børn.

Forslagsstillerne ønsker således, at der skal ydes tilskud til et lægemiddel, selv om der er et misforhold mellem lægemidlets pris og dets behandlingsmæssige værdi.

Forslagsstillerne vil ligeledes yde tilskud til et lægemiddel, hvor der er en nærliggende risiko for misbrug af lægemidlet. Bl.a. i de her nævnte tilfælde er de gældende tilskudsregler efter regeringens opfattelse så forudseende, at der ikke gives tilskud.

Beslutningsforslaget vil desuden betyde, at der ydes 100 pct. tilskud til det dyreste lægemiddel i en tilskudsgruppe, selv om der måtte findes et ligeværdigt og langt billigere lægemiddel i samme terapeutiske gruppe.

På den måde lægger beslutningsforslaget op til en efter min overbevisning særdeles uhensigtsmæssig anvendelse af de offentlige ressourcer, idet incitamentet for de ordinerende læger til at ordinere billigere, synonyme lægemidler eller parallelimporterede lægemidler helt fjernes.

Det er regeringens opfattelse, at vi med det behovsafhængige tilskudssystem, der både tager hensyn til en effektiv udnyttelse af de øko-